

det danske Smør. Det forekommer mig, at det vilde være urigtigt, over for den store ubemidlede Befolkning, som jo væsentlig er den, der benytter Margarine eller det saakaldte Kunstsmør, at gøre disse Bestemmelser itrengere, end de alt ere i Forvejen, og jeg kan ikke undlade her at sige, at jeg straks fik den Opfattelse af Forslaget, at det ikke saa meget er Smørproducenterne, man vil beskytte, som de københavnske Margarinefabrikanter, hvad en Udtalelse fra den ærede Indenrigsminister besyrrer mig i. Sagen er nemlig, at, som Ministeren udtalte, det almindelige Procentindhold af Smørfedt kun er ca. 2, men at den udenlandske Margarine, navnlig den norske, indeholder 6 pCt. Det stemmer med de Oplysninger, jeg har indhentet, og navnlig har jeg indhentet Oplysning om, at den norske Margarine i og for sig ved sin Godhed har drebet den danske Margarine op til at blive noget bedre, end den var tidligere, som det ogsaa blev paapeget af den ærede Minister. Vi have oprindelig ikke forstaaet herhjemme at fabrikere Margarine med den Godhed som den norske. Det forekommer mig derfor, at der ikke er Anledning til at forandre noget ved den gældende Margarine-lov og endnu meget mindre til at gaa bort fra den af Regeringen foreslaaede Procent 12 ned til 5. For mig ser det ud, som om det kun bliver en Beskyttelse for de indenlandske Margarinefabrikanter, og jeg mener, at det vil komme til at gaa ud over dem, der bruge Margارين. Det vil have til Følge, at Kvaliteten vil blive forringet, og at Prisen, som de udenlandske Fabrikker jo nu søge at drive langt ned, vil blive forhøjet. De to Følger vil man ikke kunne komme bort fra. Idet jeg i øvrigt kan slutte mig til, hvad der fremkom fra det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage), maa jeg sige, at det staa saaledes for mig, som om Forslaget er et Modtræk, man vil gøre mod Indførsel af Smør fra Udlandet, hvilket atter vil have til Følge, at de, der ville benytte Smørret, maa betale det dyrere. Der er en Paragraf, som jeg kunde lide at opholde mig lidt ved. Det er § 17, der fastsætter Straf for den, som i svigagtig Henseende udgiver Margarine for Smør. Det er ganske naturligt, at saadant straffes, men nu er der det særlige Forhold her, at man godt kan tage til Udlandet med sin Kapital, oprette en Fabrik der og saa svigagtig komme Margارينen i Justager med dansk Smørmærke, Justager, der ere komne fra danske Mejerter eller danske Herregaarde. Jeg indser godt, at

det er vanskeligt at ramme dette ved Loven her, idet Forbrydelsen begaaes i Udlandet, men Spørgsmaalet bliver dog, om der ikke ved Forhandling mellem Indenrigsministeren og Udenrigsministeren kunde opnaas noget for at indskrænke det. Det vilde efter min Mening være en god Beskyttelse for det danske Landbrug, hvis der kunde træffes saadanne Forholdsregler, f. Eks. ved Overenskomst med England, at det blev umuliggjort, at danske Smørfustager kunne benyttes der til andet, end hvad de ere bestemte til, nemlig til Smør. Jeg har liggende for mig en Erklæring fra danske Arbejdere, som have arbejdet paa en stor Margarinefabrik i England, og denne Erklæring, som jeg med den ærede Formands Tilladelse skal citere, gaar ud paa, at, da de arbejdede paa en Margarinefabrik i England — jeg kan gerne nævne Navnet, da det er kommet offentlig frem, det var Otto Mønstedts Margarinefabrik i England —, havde de Ordre til ikke at afhøve Laagene paa de gamle danske Smørfustager, som havde Mærker indbrændte paa Laaget, og de tilføje: „Vi har set, at Margارينen er ført bort i disse Fustager med det danske Mærke paa og er vilige til at aflægge Ed herpaa.“ Det forekommer mig, at naar man sammenligner en Udtalelse som den, den ærede Justitsminister benyttede i Motiverne til et Lovforslag om et Nationalmærke paa dansk Smør, hvor det hedder, at der Landene imellem bør være Betyrrelse mod falsk Annyttelse af den Anseelse, som et Land har erhvervet for visse af sine Produkter, med, hvad danske Arbejdere have tilbudt at aflægge Ed paa, er der Grund til netop under Forhandlingen af dette Lovforslag at spørge den højtærede Indenrigsminister, hvorvidt han vil være det danske Landbrug behjælpelig med, at der træffes Foranstaltninger, der skade Betyrrelse imod, at noget saadant som det antydede finder Sted. En trykt Meddelelse om dette er fremkommen tidligere og er bleven uddelt i mange Tusinde Eksemplarer, og det undrer mig derfor, at Regeringens Konsulent i England ikke har indberettet noget om, hvorvidt her forelaa en falsk Bestyldning, eller hvorvidt han, som staa i den danske Regerings Tjeneste, har gjort alt muligt for at saa Oplysninger om dette Forhold. Jeg har ikke fundet noget saadant, og jeg vil derfor bede den ærede Indenrigsminister om at give Oplysning herom. I øvrigt skal jeg slutte med at sige, at i den Form, hvori Forslaget her foreligger, kan jeg ikke stemme derfor, idet jeg gaar ud fra, at det vil være til Skade for den store Del af Befolkningen.